

20 MEĐUNARODNI GEOGRAFSKI KONGRES I
11 SKUPSTINA MEĐUNARODNE GEOGRAFSKE UNIJE
20 — 28. SRPNJA 1964.

Josip Roglić

Od 20. do 28. srpnja 1964. održani su u Londonu 20. međunarodni geografski kongres i 11. generalna skupština Međunarodne geografske unije.

Velika manifestacija međunarodnog geografskog naučnog rada nije održana samo u Londonu, već zapravo u cijeloj Velikoj Britaniji i Irskoj, i to od 6. srpnja do 11. kolovoza. Prije kongresa je održano u različitim krajevima spomenutih zemalja 31, a poslije kongresa 27 simpozija. Iz toga se vidi, kako je velik posao organizirati kongres ovih raznijera. Iznosimo samo podatak o broju simpozija, jer na njima nismo učestvovali. Ovo veliko i pozitivno grananje naučnog rada kongresa nova je i značajna pojava, koja nužno povlači i odgovarajuće posljedice.

Značajan je, dalje, porast broja učesnika. Bilo je prijavljeno gotovo tri tisuće, a stvarno je registrirano 2.033 učesnika, što je za 30% više od broja na prošlom kongresu u Stockholmu. Po broju učesnika na prvom su mjestu bili domaćini, a za njima slijedili predstavnici iz SAD, Zapadne Njemačke, Švedske itd. Sovjetski predstavnici (29) bili su relativno malobrojni i pred njima je bila čak Poljska (32). Jugoslavija je bila zastupljena s relativno malim brojem učesnika: registrirani su bili prof. Svet. Ilešić, Ljubljana, prof. T. Kanaet, Sarajevo, dr. V. Kokole, Ljubljana, I. Krajziger, Zagreb, prof. J. Roglić, Zagreb i prof. J. Trifunoski, Skoplje. U toku kongresa su stigli: prof. D. Brkić, Sarajevo, dr. V. Klemenčič, Ljubljana i I. Vrišer, Ljubljana, a na kraju je došao i C. Leši, Pristina. —

Teško je shvatiti, a očito je na štetu našeg općeg interesa i prestiža, da je broj učesnika i iz susjedne Mađarske bio veći od našeg. Sam sastav učesnika odražava naše prilike, koje svakako nisu sretne, a, osim službenog delegata, učestovanje naših geografa ovisilo je, koliko nam je poznato, o inicijativnosti pojedinaca. Taj faktor je uz specifične okolnosti odlučujući. Na žalost, ovako malobrojno i neobično naše učestovanje nije izuzetno već se ponavlja. Treba naglasiti da je ne samo broj učesnika iz pojedinih ze-

malja relativno veći od našeg, već te zemlje pripremaju posebne publikacije za međunarodni kongres. To su učinile i manje zemlje, npr. Mađarska, Čehoslovačka i dr. Na ove smo probleme upozorili i u objavljenom izvještaju o 19. međunarodnom kongresu (V. Geografski glasnik br. 22, str. 64). U saveznom okviru nije bilo moguće postići veću pomoć, a mogućnosti u republičkim okvirima ovise, kao što se vidi, o specifičnim prilikama i inicijativama. Svakako bi trebalo nastojati da na međunarodnim manifestacijama nastupamo u većem broju i bolje pripremljeni.

Kongresni dio u Londonu bio je velika manifestacija i dosta težak zadatak za organizatore. Organizacionom odboru je dostavljeno preko 1.200 referata čiji su sadržaji objavljeni i podijeljeni učesnicima. Sadržaj referata čini opsežnu publikaciju, a naknadno je objavljen i »dodatak«. Organizatori su bili prisiljeni da broj čitanih referata ograniče na trećinu (430), ostavljajući da izbor izvrše predsjednici sekcija. Ovaj zadatak nemoguće je obaviti na opće zadovoljstvo. Predsjednici komisija ni uz najbolju volju ne mogu biti objektivni, a mnogi tom poslu i ne posvećuju odgovarajuću pažnju i izbor se u najvećem broju izvrši prema sekundarnim kriterijima. Očito je da treba tražiti druga rješenja. Ni ovako skraćeni program nije se mogao obaviti; referati su čitani u skraćenom opsegu, a i diskusije su bile ograničene. Očita je pouka da glavninu naučnog posla i raspravu specijalnih pitanja treba prebaciti na simpozije, a za kongrese rezervirati osnovnu problematiku koja se naće u određenom vremenu i prostoru.

Rad kongresa odvijao se u 9 (odnosno 10) sekcija: 1. Geografija stanovništva i naselja; 2. Ekonomski geografija; 3-a. Klimatologija; 3-b. Hidrologija, oceanografija i glaciologija; 4. Biogeografija; 5. Geomorfologija; 6. Historijska geografija; 7. Primijenjena geografija; 8. Regionalna geografija i 9. Kartografija. Na žalost, ovakav sklop sekcija ne može zadovoljiti stručnjaka i neupućenima dati uvid u bit, naučni sistem i problematiku geografije. U tom fundamentalnom pitanju naših kongresa promjene od Stockholma nisu išle na bolje; ovog puta je čak izostavljena i važna sekcija za metodologiju, a neke sekcije, bar po svom naslovu, su za nas problematične. Rješenje ovog problema, tj. postavke međunarodnih geografskih kongresa, postalo je dakle još akutnije.

Pored rada u sekcijama održalo je svoje posebne sastanke i 17 komisija, koje su postojale između 19. i 20. kongresa i ovdje su čitani naučni referati. Za ocjenu cijelokupnog problema kongresa značajno je da dosadašnji program stavlja težište na sekcije, te sastanci komisija ponekad prolaze i neopaženi, odnosno za njih se zanima manji broj užih specijalista. Iz ove činjenice slijedi da svom kontinuiranom radu, a taj dolazi do izražaja u međukongresnim komisijama, dajemo sporedno značenje — a trebalo bi biti upravo obratno!

Broj sastanaka je prevelik. Događalo se da se istovremeno održava 16 sastanaka. U toku šest dana punog kongresnog naučnog

rada održano je u sekcijama 71, a u komisijama 43 sastanka, tj. prosječno 19 sastanaka dnevno! Razumljivo je da u tim uvjetima učesnici ne mogu imati pregled i gube interes, te je ponekad posjet predavanja bio porazno malen i pored velikog broja učesnika kongresa!

Šteta što se sadržaji predavanja »Abstrakts« ne publiciraju ranije i dostave učesnicima prije kongresa, tako da se kod kuće orientiraju i pripreme. Priprema za kongres je, pored opsežnosti programa, potrebna jer se zbornici radova neće publicirati, te su susreti na kongresu jedina prilika za detaljnija razjašnjenja i diskusije. Na samom kongresu nema vremena da učesnici pregledaju opsežnu publikaciju i steknu potreban pregled velikog broja predavanja. U ovom slučaju je poteškoća bila što se sastanci nisu održavali u istoj zgradi, te su orientiranje i posjeti zahtijevali vrijeme i napor, a kombiniranje sukcesivnih predavanja iz dvije sekcije ili komisije bilo je naročito teško.

Zanimljivo je da je od sekcija najviše sastanaka održala (po 10) »Ekomska geografija«, a isto tako »Primijenjena geografija«, dok je među komisijama na prvom mjestu »Nastava geografije« (6). Sekcija za geomorfologiju (8) izgubila je tradicionalno vodstvo, što je i razumljivo, jer je i 6 komisija iz područja ove discipline održalo 20 sastanaka! Iako geomorfologija, kad se uzmu u obzir komisije i sekcije, izrazito vodi, očita je opasnost dezintegracije ove discipline.

Kongresni naučni rad bio je, dakle, razbijen na velik broj sekcija i komisija u kojima je posredno ili neposredno saopćeno mnogo priloga. Nastojalo se da se u ograničenom vremenu što više saopći, nije bilo vremena za diskusije a još manje za zrele zaključke. Ovaj postupak ima svoje razloge i neki su upozoravali da nema mogućnosti da se svi, osobito mladi, predstave i istaknu. Bez aktivnog učestvovanja nemoguće je dobiti materijalnu podršku. Ali je očito da već u sadašnjim uvjetima kongres prolazi bez reljefa, nema dovoljne rasprave ni zrelog zaključivanja. Kongresi ostaju bez etapnih utjecaja, a to bi trebala biti njihova glavna svrha. Očito je da to nije samo problem geografskih već uopće međunarodnih kongresa, koji, istina, imaju i druge značajne popratne i spontane funkcije (susreti, zblizavanje i međunarodna suradnja).

Problemi sekcija na kongresima i komisija između kongresa, odavno su očiti, ali ovog puta su još jače izbili. O tom pitanju se nužno raspravljalo na Generalnoj skupštini Međunarodne geografske unije. O toj skupštini dat će više podataka jer rješavanje ključnih stručnih pitanja spontano skreće u to tijelo.

11. Generalna skupština Međunarodne geografske unije bila je življia i stvarnija od dosadašnjih. Sekretarijat Izvršnog odbora je unaprijed dostavio Nacionalnim komitetima posebnu publikaciju, u kojoj su dana obavještenja o dnevnom redu Skupštine, ali se u radu pokazalo da ni to nije dovoljno. Očito je da Nacionalne komitete treba na vrijeme obavijestiti i o materijalima o kojima će se

raspravljati, da bi u određenim pitanjima zauzeli stav i njihovi delegati došli pripremljeni. Kao najvažniji problem izbilo je pitanje međukongresnih komisija, što je sasvim razumljivo i u našem međunarodnom radu najvažnije.

Uz postojećih 17 komisija pojedini Nacionalni komiteti su predložili još 12 novih; radilo se dakle o 29 komisija! Usvajanje ovog broja komisija je organizaciono i materijalno nemoguće, a njihov sklop je i stručno nepovoljan. Izvršni odbor Unije nije problem dovoljno proučio i izšao s određenim stavom, već je ostavio da Skupština raspravi ovo složeno pitanje i donese odluku, što je očito nerealno. Jedino je bilo jasno da će Komisija za kartografiju otpasti, ukoliko se Međunarodno kartografsko udruženje (ICA) primi kao pridruženi član Unije, što je praktički Izvršni odbor već bio riješio.

Na zahtjev delegata izredao je predstavnik Izvršnog odbora predložene komisije i za svaku dao opću sugestiju. Pri tome je upozorenje na štetno i neshvatljivo »prekrivanje« nekih komisija, npr. u geomorfologiji i agrarnoj geografiji. To nije samo problem tih specijalnosti već geografije kao cjeline, s obzirom na odnos s Međunarodnom unijom nauka. Što se tiče prijedloga Nacionalnog komiteta Jugoslavije da se osnuju: »Komisija za osnovne probleme geografije« i »Komisija za izučavanje nedovoljno razvijenih zemalja«, za prvi je rečeno da Izvršni odbor nije protiv toga, ali »treba problem bolje precizirati, te da se to ostavi za slijedeći »kongres«, a za drugi je sugestija bila negativna. Delegati su dali naknadne argumentacije za neke komisije, osobito »Komisiju za osnovne probleme geografije«. Delegat Nacionalnog geografskog komiteta SSSR-a pročitao je predstavku, u kojoj je istaknuto da se Izvršni odbor ne bavi i ne može baviti principijelnom i naučnom problematikom, te je nužno da Generalna skupština preporuči novom Izvršnom odboru osnivanje posebnog »Stalnog komiteta za program«. Ovaj prijedlog je srođan s našim prijedlogom »Komisije za osnovne probleme geografije«. Predstavnik SAD je, tražeći da se njegov prijedlog uvrsti u zapisnik, predložio odlaganje glasanja o komisijama, jer delegati nisu dovoljno upoznati s materijalima; na žalost, to većina nije usvojila. Riješeno je da do slijedećeg kongresa bude 17 komisija, tj. one koje će dobiti najviše glasova.

Prema odredbama Statuta Unije o predloženim komisijama glasalo se tajno i naknadnim prebrojavanjem je konstatirano da su slijedeće komisije dobile potrebnu većinu: 1. Aridne zone; 2. Evolucija padina; 3. Nacionalni atlasi; 4. Periglacijska geomorfologija; 5. Ekomska regionalizacija; 6. Medicinska geografija; 7. Geografska nastava; 8. Obalska morfologija; 9. Primijenjena geomorfologija; 10. Snimanje korišćenja tla u svijetu; 11. Geografija i kartografija stanovništva svijeta; 12. Humidi tropi; 13. Agrikulturna tipologija; 14. Aoerofotografija; 15. Internacionalna hidrološka dekada; 16. Primijenjana geografija i 17. Primjena kvantitativnih metoda. Nisu izglasane ni neke komisije za koje je Izvršni odbor dao

pozitivnu sugestiju, kao i obratno. Od naših prijedloga: »Komisija za osnovne probleme geografije« dobila je 12 glasova, 18 je bilo protiv i 7 uzdržanih, a »Nedovoljno razvijene zemlje« 15 glasova za, 17 protiv i 5 uzdržanih. Značajan je veliki broj uzdržanih glasova, što je bila redovita pojava. Kako spomenuti sovjetski prijedlog nije bio u dnevnom redu, trebalo je da Skupština o njemu javno glasa i prihvaćen je gotovo jednoglasno; samo je jedan glas bio protiv.

Delegati su bili iznenađeni saopćenjem da je akad. I. P. Gerasimov (SSSR) u posljednji čas izvijestio, kako se ne može primiti predsjedništva Unije zbog velikih zaduženja u vlastitoj zemlji. Akad. Gerasimov bio je jedini kandidat i sigurno se računalo s njegovim izborom. Izvršni odbor je nakon konzultiranja predložio Skupštini da izabere kao predsjednika Sh. P. Chatterjee (Indija), što je Skupština prihvatile. U novom Izvršnom odboru je prvi potpredsjednik I. P. Gerasimov, a potpredsjednici K. B. Cumberland (Novi Zeland), A. C. Gerlach (SAD), F. Gribaudi (Italija), S. Leszczycki (Poljska), P. Monbeig (Francuska) i C. Troll (Z. Njemačka). Sekretar i blagajnik ostaje i dalje H. Boesch (Švicarska).

Novi Izvršni odbor je prema preporuci Generalne skupštine na svom prvom sastanku imenovao »Stalni komitet za program« u koji su ušli: J. Dresch kao predsjednik, a članovi su D. L. Stamp, C. Troll, Ch. D. Harris, F. Davitaja i J. Roglić. Komitet je 28. 7. održao prvi sastanak, te u skladu s okvirima Statuta i uputama Izvršnog odbora utvrdio smjernice svog rada. Već na prvom sastanku se pokazalo kao naročito važno pitanje programa kongresa.

Izvršni odbor je povisio i vrijednost poena članskih uloga, što će za naš Nacionalni komitet predstavljati problem pri osiguranju potrebnih deviza.

Generalna skupština je usvojila novi Statut, koji je pripremio posebni odbor, izabran na Skupštini u Stockholmu. Predsjednik odbora D. L. Stamp istakao je u uvodnom govoru Jugoslaviju, posred SAD i SSSR, zbog pomoći pri izradi novog Statuta. Glavna promjena, koju je Skupština izvršila u prijedlogu, uslijedila je na inicijativu Nacionalnog komiteta SSSR, da se pri glasanju zadrži ravnopravnost članova, mjesto prijedloga da broj glasova ovisi o visini kotizacije. Novi Statut, i pored nedostataka, znači korak naprijed u razvitu i radu naše međunarodne organizacije.

Poziv za idući, 21. međunarodni geografski kongres, službeno je uputila samo Indija. Austrija, s kojom se dugo računalo, izvijestila je početkom 1964. da se ne može primiti organizacije kongresa. Prema tome za druge pozive nije bilo ni vremena. Poziv Indije je prihvaćen. Na pitanje delegata Indije, većina se izjasnila da se kongres održi u decembru 1968. Organizacija kongresa u Indiji bit će ne samo problem za domaćine, već još više za učesnike. Za glavninu svjetskih geografa Indija je daleko i put će biti skup. Domaćini su obećali da će učiniti moguće, a u 4 godine može doći i do znatnih promjena u objektivnim prilikama.

20. medunarodni geografski kongres bio je velika naučna manifestacija, a organizatori su se trudili da je sadržajno obogate i omoguće glatko odvijanje.

Kongres je bio pod pokroviteljstvom engleske kraljice koja ga je i otvorila uz odmjerenu ceremoniju u velikom Albert Hallu. Snažna Royal Geographical Society, uz podršku Royal Society (Akademija nauka), bila je organizaciona baza, a i Britanski nacionalni geografski komitet je vezan za Geografsko društvo. Sigurno je u organizaciji mnogo značila i osoba prof. D. L. Stampa, koji je istovremeno predsjednik Nacionalnog geografskog komiteta, tj. organizatora kongresa, te Royal Geographical Society, a do kongresa u Stockholmju je bio i predsjednik Međunarodne geografske unije.

Prof. D. L. Stamp bio je i predsjednik kongresa u Londonu. Uz velike mogućnosti sredine i pomoć države, odnosno Royal Society, osobni momenti su bili veoma značajni u dobivanju materijalne pomoći. U knjižici programa kongresa navedeno je 185 različitih ustanova koje su materijalno pomogle organiziranje kongresa! Uz to je bila osigurana kooperacija velikog broja javnih i mnogih privatnih ustanova u izvođenju proširenog programa. Neke privatne ustanove, kao kompanija Shell, učestvovali su velikim i skupim programom (vožnja Temzom, posjet Greenwichu, prijem i zanimljiva predavanja o istražnim radovima u Sjevernom moru). U organizaciji su sudjelovale brojne geografske ustanove širom zemlje. Ova snaga materijalne i personalne osnove odrazila se u širini organizacije i bogatstvu programa, što je nužno za suvremene međunarodne geografske kongrese.

Pored glavnog skupa u Londonu, Kongres je za 57 simpozija prije i poslije kongresa mobilizirao veliku suradnju širom Ujedinjenog kraljevstva i Irske. Očito je da je glavni dio radnog programa skrenuo na simpozije, što je razumljivo i opravdano. Međutim, učestovanje na simpozijima je skupo, pa osobno snalaženje i žrtve ne pomažu. Uspješno učestovanje na kongresima traži i sredstva za simpozije, što na žalost ne uviđaju ni neke naše naučne ustanove.

Povodom Kongresa bilo je priređeno 13 nacionalnih i internacionalnih izložbi, od kojih su neke bile velikog opsega i značenja. Gotovo kontinuirano su projicirani značajni geografski filmovi (uz suradnju s Francuskim institutom). U režiji kompanije Cook stalno su organizirani posjeti Londonu i važnijim mjestima u jugoistočnoj Engleskoj. Poseban program je bio organiziran za ženske pratioce učesnika kongresa.

Organizacioni komitet obavio je i veliku publicističku aktivnost. Pored sadržaja predavanja objavljeni su i podijeljeni učesnicima: dva velika djela — J. Wreford, *The British Isles-Geographical Essays*; J. A. Steers, *Field Studies in British Isles*. Uz to su publicirani priručnici simpozija, vodič kroz London i slično. Zajedno s publikacijama pojedinih zemalja, učesnici su dobili male biblioteke.

Da bi učesnici što povoljnije prošli u visokim londonskim cijenama, organizacioni komitet je za učesnike rezervirao 7 udobnih

studentskih domova i veliki studentski restoran gdje s učijene bile povoljne.

Veoma je težak zadatak imati pregled i obaviti ovako složenu aktivnost. Prof. T. H. Elkins, sekretar Organizacionog komiteta, izvršio je veoma delikatan posao, iako su mnogi učesnici ponešto i opravdano poželjni.

Sretna je okolnost da se kongres odvijao u prijatnom zapadnom dijelu Londona. Tu su u neposrednoj blizini Hyde park, Royal Geographical Society i ustanove Imperial Collega u kojima se održavao kongres, a u istom dijelu su bile glavne izložbe te smještina glavnina učesnika. Ovako povoljna lokacija za opsežan kongres i veliki broj učesnika teško će se moći ponoviti na drugom mjestu.

Različite ustanove i diplomatska predstavništva zemalja-članica priređivali su primanja za veći ili manji broj učesnika, što je upotpunjavalo program i pridonjelo općem uspjehu kongresa. Diplomska predstavništva priređivala su primanja za vlastite delegacije te izabran broj domaćih i stranih predstavnika. Zahvalni smo Jugoslavenskoj ambasadi koja je upriličila veoma uspјeli susret jugoslavenskih geografa s biranim krugom njihovih kolega iz Velike Britanije i ostalog svijeta.

Treba odati priznanje Organizacionom komitetu što je, s obzirom na opseg i prirodu kongresa te finansijske mogućnosti, izabrao najpogodnija rješenja. Međutim, odvijanje kongresa u različitim zgradama otežavalо je praćenje sastanaka. Nedostatak adekvatnih središnjih prostorija umanjuje mogućnost pogodnih susreta — važnog elementa na međunarodnim sastancima. Istovremeni štrajk poštara osjetio se još jače, zbog nedovoljne organizacije unutrašnjeg sistema komuniciranja i slanja publikacija.

Istakli smo glavne elemente organizacije kongresa, jer su oni veoma značajni te pokazuju gdje smo i kamo idemo. Organizacioni komitet 20. međunarodnog geografskog kongresa raspolagao je znatnim materijalnim sredstvima i izuzetnim organizacijsko-personalnim potencijalom. No i pored toga domaćini su opravdano upozorili na težinu zadatka i tražili razumijevanje, a gosti su isto šato s pravom što šta poželjni. Očito je da kongres ovakovih razmjera mogu organizirati samo oni koji raspolažu odgovarajućim snagama. Iskustvo s pozivom za naredni, 21. međunarodni geografski kongres, potvrđuje ove poteškoće. Vjerojatno će spomenuti problemi na idućem kongresu još jače izbiti; ako se nastavi ovim putem mogli bi kongresi doći u krizu. Jasno je da glavnina zemalja-članica nije u stanju da organizira kongres ovih razmjera, a teško će se odlučiti i veliki; u svakom slučaju treba uložiti velika sredstva i naći sposobne pojedince koji će za to žrtvovati mnogo vremena i energije. Naša je obaveza da na to upozorimo s obzirom na razumljive prijedloge koji su i kod nas izneseni za poziv Međunarodnog kongresa. Uz organizacione probleme treba

istači neka bitna pitanja, koja iskustvo nameće. Ograničit ćemo se na dvije osnovne napomene.

Nedostatak je međunarodnih kongresa što ne završavaju zaključcima koji bi odgovarali tome skupu, čak nije predviđen ni komitet koji bi se za to brinuo; zrka se izgube u obilju pljeve.

Izvršni odbor Međunarodne geografske unije treba da prouči problem organiziranja i reorganiziranja internacionalne naučne suradnje, te na osnovu toga podnese odgovarajući prijedlog slijedećoj Generalnoj skupštini. Na prvom sastanku Stalnog komiteta za program istaknuto je da bi Komisije morale odražavati glavne probleme struke i simpozijskom suradnjom za slijedeći kongres pripremiti njihova rješenja, odnosno priloge u tom smjeru. Izabrane komisije odredile bi, dakle, bitni dio programa idućeg kongresa. Jugoslavenski nacionalni komitet je prije kongresa podnio analođan prijedlog Izvršnom odboru. U tom smislu se vrše pismena konzultiranja među članovima Stalnog komiteta za program.

Dvadeseti međunarodni geografski kongres bio je velika naučna manifestacija i uspjeh za one koji su se zalagali za njenostvarenje. Bila je to i prilika da se sagledaju mnogi problemi važni za dalji razvoj geografije i vjerujemo da su učinjeni prvi koraci prema njihovom rješavanju.

20th INTERNATIONAL GEOGRAPHICAL CONGRESS &
11th CONVENTION OF THE INTERNATIONAL
GEOGRAPHICAL UNION

London, July 20—28, 1964

J. Roglić

The 20th International Geographical Congress, with more than 3,000 applicants and 2,033 registrations was so far the biggest international geographic manifestation. Taking into account the 31 symposia before and 27 after the congress, makes this gathering still more impressive. The congress, thus,, actually lasted from July 6 to August 11, taking place in various parts of United Kingdom and Ireland.

For the London session more than 1,200 papers were submitted and published in the program, but the reading had to be limited by the Organizational Committee to one-third, and even that couldn't be accomplished satisfactorily. Within 6 days 114 working conferences were taking place in sections and commissions; sometimes 16 of them simultaneously, and averaging 16 meetings a day. A survey and review of such a large congress is obviously very difficult.

While the congress was in session in London, 11 exhibitions of international and national significance were held; geographical

films shown almost at the same time, special programs of various institutions were performed and there were visits to the city of London and its vicinity.

The organizational committee had, with a strong support within the realms of its possibility, well performed the preliminary arrangements and had secured a successful course of the complicated program. While The British National Geographic Committee in London succeeded, the question is would the other national committees in smaller communities have done as well. The Congresses have reached a range and substance that carry with them corresponding problems, stated in the discussions of the General Convention of IGU.

The most important problem at the Convention was the selection of new committees. It is obvious that the conditions so far don't meet the demands of that field or the interests of international geographic cooperation. Although that subject has been broached, it didn't bring the necessary solutions, for which, according to the Statutes and the kind of job, preparations are necessary. The newly-founded Permanent program (committee of the Executive Committee of the IGU) should consider this question and have any suggestions ready for the next General convention.

Congresses have grown and become so complex that small nations cannot organize them, and it is understandable that Austria has withdrawn its invitation. The invitation to have the 21st International geographic congress in India has been accepted, with problems of its own.

It is obvious that the International geographic union should clarify the complex problems of our international cooperation, the role of commissions, symposia and congresses, as well as the possibilities of how and where to have them take place. The great merit of the 11th General Convention was that it recognized this complexity problem and gave its first suggestions for its solution.

The new president of the International geographic union is Prof. Sh. P. Chatterjee (Calcutta), and the very experienced Mr. H. Boesch (Zurich) will stay on as secretary and purser.